

VIIKON SANA 8.4. 2018 - Juhani Kapiainen

Herramme Jeesuksen Kristuksen armo, Isän Jumalan rakkaus ja Pyhän Hengen osallisuus olkoon sinun kanssasi. Viime pyhänä meillä oli 1. pääsiäisen jälkeinen sunnuntai ja päivän aiheena olivat sanat "Ylös nousseen todistajia". Päivän evankeliumi on Luuk. 24:36-49:

36. Mutta heidän tätä puhuessaan Jeesus itse seisoi heidän keskellään ja sanoi heille: »Rauha teille!»

37. Niin heidät valtasi säikähdys ja pelko, ja he luulivat näkevänsä hengen.

38. Mutta hän sanoi heille: »Miksi olette hämmästyneet, ja miksi nousee sellaisia ajatuksia teidän sydämeenne?

39. Katsokaa minun käsiäni ja jalkojani ja näkkää, että minä itse tässä olen. Kosketelkaa minua ja katsokaa, sillä ei hengellä ole lihaa eikä luita, niinkuin te näette minulla olevan.»

40. Ja tämän sanottuaan hän näytti heille kätensä ja jalkansa.

41. Mutta kun he eivät vielä uskoneet, ilon tähden, vaan ihmettelivät, sanoi hän heille: »Onko teillä täällä jotakin syötävää?»

42. Niin he antoivat hänelle palasen paistettua kalaa.

43. Ja hän otti ja söi heidän nähtensä.

44. Ja hän sanoi heille: »Tätä tarkoittivat minun sanani, kun minä puhuin teille ollessani vielä teidän kanssanne, että kaiken pitää käymän toteen, mikä minusta on kirjoitettu Mooseksen laissa ja profeetoissa ja psalmeissa».

45. Silloin hän avasi heidän ymmärryksensä käsittämään kirjoitukset.

46. Ja hän sanoi heille: »Niin on kirjoitettu, että Kristus oli kärsivä ja kolmantena päivänä nouseva kuolleista,

47. ja että parannusta syntien anteeksisaamiseksi on saarnattava hänen nimessään kaikille kansoille, alkaen Jerusalemistä.

48. Te olette tämän todistajat.

49. Ja katso, minä lähetän teille sen, jonka minun Isäni on luvannut; mutta te pysykää tässä kaupungissa, kunnes teidän päällenne puetaan voima korkeudesta.»

Kun Jeesus oli kuollut ja haudattu, niin viikon ensimmäisen päivän aamuna muutamat Jeesuksen lähimpiiristä havaitsivat haudan olevan tyhjä. Tyhjällä haudalla olevat saivat kuulla: "Ei hän ole täällä. Hän on noussut ylös." He saivat kehotuksen mennä viemään eteenpäin tätä viestiä. Myös heille annettiin lupaus, että lähimpiiri saisi nähdä hänet. Jeesus ilmestyi paitsi lähimpiirilleen, myös yhdellä kertaa 500:lle "veljelle". Myös apostoli Paavali sai myöhemmin kohdata Jeesuksen Damaskoon vievällä tiellä. Nämä Jeesuksen kohdanneet ihmiset alkoivat kertoa sanomaa siitä, että hän on ylösnoussut ja elää.

Jokainen Jeesukseen Vapahtajanaan uskova ihminen on elävä todistus siitä, että Jeesus elää ja että hänen lunastustyönsä pelastaa ihmisen, joka uskoo häneen. Hänessä vaikuttaa Jeesuksen ylösnousemusvoima, se joka nostaa syntisen ihmisen kadotuksen kuopasta uuteen elämään, uuteen toivoon ja uuteen uskallukseen. Kun on saanut kokea kohdalleen tämän hyvän ja sen vaikutukset elämään, on halu ja sisäinen tarve saada kertoa tästä muillekin. Eikä vain kertoa ikään kuin jonain suurena uutisena vaan myös, että toisetkin pääsisivät osallisiksi samankaltaisesta hyvästä. Samalla armon kokenut tuntee hätää niistä ihmisistä, olletikin lähimpiiristään, joka ei vielä tunne Jeesusta omana Vapahtajanaan. Hätää siksi, että tie ilman Jeesusta vie auttamatta ihmisen onnettomaan iankaikkisuuteen. Sinä lukija, tunnetko juuri parhaillaan hätää jonkun läheisesi puolesta, joka ei vielä ole uskossa Jeesukseen? Tai, oletko yksi niistä, joiden tähden joku läheinen tuntee huolta ja hätää siitä, ettet vielä ole Jeesuksen oma?

Todistaja on henkilö, joka on nähnyt, kuullut tai kokenut jotain. Jeesuksen todistaja kertoo siitä, mitä Jeesus on tehnyt hänen elämässään. Hän voi kuvailla, miten Jeesus löysi hänet ja pelasti. Hän voi kuvailla sellaisia tapahtumia myöhemmästä elämästään, jolloin Jeesus on tehnyt jotain, vaikkapa vastannut rukoukseen tai parantanut. Uskovalla ihmisellä on aina kerrottavaa siitä, miten Jeesus on elämässä vaikuttanut. Eikä se ole mikään ihmekään, kun Jeesus asuu sydämessä ja on lupauksena mukaan läsnä elämässä joka päivä.

Uskovan todistajatehtävästä tahtoisin ottaa esille tässä erityisesti kaksi seikkaa ja ehkä nimenomaan tässä järjestyksessä: 1) elämän todistus, 2) parannuskehotus.

Kun Jeesus liikkui täällä maan päällä, hän välitti kaikin tavoin Jumalan sanomatonta rakkautta ihmisiä kohtaan. Hän suhtautui armollisesti sekä sairaisiin että syntisiin. Syntisillä tarkoitan tässä erityisesti niitä, joita tuona aikana pidettiin erityisen syntisinä (julkisyntiset). He yllättyivät Jeesuksen rakkaudesta ja siitä ettei hän torjunut tai tuominnut heitä vaan armahti. Sellaiseen rakkauteen he eivät olleet tottuneet. Sen ajan uskonnolliset ihmiset, erityisesti heidän johtajansa, olivat kylmäkiskoisia heitä kohtaan ja tätä suhtautumistapaa pidettiin Jumalan tahdon mukaisena. Jeesus yllätti, ei vain sairaat ja syntiset, vaan myös nuo

uskonnolliset ihmiset. Hän sai heidät kiukun valtaan. Osa tästä kiukusta tosin johtui myös ihan silkasta kateudesta. ”Koko maailma juoksee hänen perässään”, sanottiin.

Elämäntodistus on aivan olennainen kristityn todistajatehtävään kuuluva asia. Ja siihen kuuluu keskeisenä tapa kohdata ihmisiä. Auttaa, lohduttaa, neuvoa, rohkaista... mitä milloinkin tarvitaan. Rukoilla puolesta ja kanssa, siunata Jeesuksen nimessä... Erityisen haasteellista todistajantehtävän kannalta on silloin, jos kohtaa ns. vaikean ihmisen, jonka luonne on sellainen, että hänen kanssaan on vaikea tulla toimeen. Tämä erityisesti silloin, kun hänen kanssaan on jostain syystä pakko olla paljon tekemisissä. Ja – onhan toki mahdollista, että todistajan oma luonne on sen kaltainen, että hänen kanssaan muiden on vaikea tulla toimeen. - Äksyily, huutaminen, raivoaminen, muiden sättäminen, häijyt ja ilkeät sanat...nämä eivät kuulu Jeesuksen todistajan tehtävään eivätkä vie asiaa eteenpäin, päinvastoin. Sana sanoo: ”Tulkoon teidän lempeytenne kaikkien ihmisten tietoon”. Jos todistaja syyllistyy näihin edellä mainittuihin, on vähimmäisvaatimus, että hän pyytää pahuuttaan nöyrästi anteeksi. - Elämäntodistus on Pyhän Hengen hedelmää ja valmistaa sydänten maaperää Jeesuksen vastaanottamiseen. Se sulattaa jään ja pehmentää sydämen niin, että Sanan simen voi tulla kylvetyksi.

”Parannusta syntien anteeksisaamiseksi on saarnattava hänen nimesssänsä kaikille kansoille, alkaen Jerusalemita”, sanottiin evankeliumitekstin lopussa. Tämä on kaikkea muuta kuin helppo asia. Se ei ole helppoa edes niille, joiden ammatti tarjoaa mahdollisuuden ”saarnaamiseen”, puhumattakaan maallikoista. Siksi toiseksi jotenkin näyttää siltä, että ajan henki suosii paremminkin opetusta kaikkien autuudesta kuin, että opetettaisiin vain Jeesuksen olevan tie pelastukseen. Ehkä tämä tulee selittämään sitä surullista tilannetta, että Ihmisen Pojan on tullessaan vaikea löytää uskoa maan päältä. Totean tässä vain lyhyesti, että vuosikymmenten kuluessa Jeesus- ja parannussaarna on vaihtunut paljolti ympäripyöreäksi puheeksi Jumalasta, rakkaudesta, ihmistenvälisistä suhteista... Todistajan tehtävä, itse asiassa ihana ja kallis etuoikeus, on tarjota pelastusta tarvitseville ja etsiville evankeliumin ihanaa armoa. Vain se tuo tunnolle rauhan. Mikä onkaan mahtavampaa kuin saada sanoa jollekin: ”Syntisi ovat anteeksinnetut Jeesuksen nimessä ja veressä.”

Paavali neuvoo Timoteusta: ”Älä häpeä todistusta Herrastamme, äläkä minua, hänen vankiaan, vaan kärsi vaivaa evankeliumin tähden, sen mukaan kuin Jumala antaa voimaa.” Siinä se on sanottuna! Meidän tehtävämme.

Rukoilemme: Rakas Jeesus, anna minulle voimaa olla sinun todistajasi. Aamen